

AMA-BIRJIÑA BEGOÑA-KOARI

(ON ANTONIO ARZÁC JAUNARIDONKITUA)

Birjiña maite Begoñakoa,
Biyotzez zaitut maitatzen,
Gau eta egun ni zutaz Ama
Beñere ez naiz aztutzen;
Iduritzen zait nere aurrian
Beti zaitutala ikusten,
Bañan iduri triste orrekin
Penaturik naiz gelditzen.

Doai aundiko Ama Birjiña
Beti zu izandu zera,
Mundu onetan zure laguntzen
Bearrez arkitzen gera;
¡Ai! zeñik aleken emengo festak
Utzirik alde batera,
Joan zuregana, Ama maitea,
Aingeruchuen artera.

¿Zertako dira emengo festak
Eta aberastasunak,
Baldin geiago baliyo badu
Or dagon paketasunak?
Ama, beñere ez nau betetzen
Emen dagon ontasunak,
Zure ondora joan nai orrekin
Aztuta bizi naiz danak.

¿Izango oteda neretzat inoiz
 Mantupe ortan tokirik,
 Ez balinbadet mundu onetan
 Zu ain bat maite besterik?
 Jayo ezkeroz ez det nik galdu
 Zureganako federik,
 Ama, barkatu uste gabian
 Egin badet pekaturik.

Inguru ontan arrantzaliak
 Dizute erregututzen,
 Trantze charrian arkitutzian
 Diyezulako laguntzen;
 Nik ere, Ama, gisa orretan
 Biyotzez dizut eskatzen,
 Lagundutzeko bide onean
 Orain bezela segitzen.

Euskal-erriya guztiyan zera
 Biziro omenatuba,
 Zure birtute paregabia
 Guztiz da ezagutuba;
 Euskal-lurreanizango zera
 Ama beti maitatuba,
 Gure biyotza daukagulako
 Zuregana limurtuba.

FELIPE KASAL OTEGI.

